

Αναλλοίωτες ταυτότητες

Συμβολή στην ιταλική μετάφραση του "Μερικά κείμενα για την Kamina Libre"

Σήμερα διανύουμε μια κρίσιμη στιγμή στη νομική κατάσταση του συντρόφου Marcelo Villarroel Sepúlveda στις φυλακές της Χιλής. Πριν από μερικούς μήνες, ξεκίνησε μια προσφυγή που προσπαθεί να ακυρώσει τις ποινές που επιβλήθηκαν από τη στρατιωτική δικαιοσύνη κατά την περίοδο του Πινοσέτ και οι οποίες εξακολουθούν να υφίστανται ακόμα και σήμερα στον σύντροφο.

Ο Μαρσέλο συνελήφθη για πρώτη φορά τον Νοέμβριο του 1987, σε ηλικία 14 ετών, κατηγορούμενος για ένοπλη προπαγάνδα κατά της δικτατορίας μέσα σε ένα λύκειο του Σαντιάγο και για τη μαχητικότητά του στη MAPU-LAUTARO, μια μαρξιστική-λενινιστική πολιτικοστρατιωτική οργάνωση που δραστηριοποιήθηκε κατά της δικτατορίας του Πινοσέτ και κατά τη δημοκρατική μετάβαση που ακολούθησε. Το 1992 συνελήφθη ξανά μετά από δύο χρόνια στην παρανομία, κατά τη διάρκεια των οποίων καταζητείτο και πάλι για τη μαχητικότητά του στη MAPU-LAUTARO, η οποία εν τω μεταξύ, μετά το τέλος της δικτατορίας του Πινοσέτ το 1990, είχε αποφασίσει να συνεχίσει τον ένοπλο αγώνα «ενάντια στην καπιταλιστική αναδιάρθρωση μεταμφιεζόμενη σε δημοκρατία». Στην αντιτρομοκρατική επιχείρηση συμμετείχαν τριάντα πράκτορες και κορυφώθηκε με μια ένοπλη σύγκρουση που προκάλεσε στον Marcelo τρία τραύματα από σφαίρες. Το 1994 εγκαινιάστηκε το καθεστώς υψίστης ασφαλείας στη Χιλή και ο Μαρσέλο μεταφέρθηκε εκεί μαζί με άλλους 33 κρατούμενους. Σε αυτή την πρώτη περίοδο κράτησης από το 1995 συμμετείχε στην κολεκτίβα "Kamina Libre". Αργότερα κατηγορήθηκε ότι συμμετείχε στη ληστεία της Banco Santander τον Σεπτέμβριο του 2007 στο Valparaíso και στη ληστεία της Banco Security τον Οκτώβριο του 2007 στο Σαντιάγο, κατά την οποία ο πράκτορας Luis Μογανο έχασε τη ζωή του σε ανταλλαγή πυροβολισμών. Μετά από μια περίοδο στην παρανομία, ο Μαρσέλο συνελήφθη στις 15 Μαρτίου 2008 μαζί με τον Φρέντι Φουεντεβίγια στο Νεουκέν της Αργεντινής. Στη συνέχεια εκδόθηκαν στη Χιλή στις 15 Δεκεμβρίου 2009. Στις 2 Ιουλίου 2014, το δικαστήριο της Χιλής τον καταδίκασε σε 14 χρόνια φυλάκισης για τις δύο ληστείες, ενώ αργότερα προστέθηκαν και άλλες κατηγορίες, με αποτέλεσμα να του επιβληθούν συνολικά 46 χρόνια φυλάκισης:

- Τρομοκρατική οργάνωση: 10 χρόνια και 1 ημέρα.
- Φθορά αστυνομικού αυτοκινήτου με σοβαρό τραυματισμό αστυνομικών: 3 έτη + 541 ημέρες.
- Συνυπευθυνότητα σε δολοφονία που χαρακτηρίζεται ως τρομοκρατία: 15 έτη και 1 ημέρα.
- Κλοπή μετά εκφοβισμού, νόμος 18.314: 10 έτη και 1 ημέρα.
- Επίθεση με εκρηκτικά κατά της ισπανικής πρεσβείας: 8 έτη.

Το κράτος, οι ιδεολογικοί του μηχανισμοί και το κεφάλαιο επιχειρούν για άλλη μια φορά να θάψουν τις γραμμές του αγωνιζόμενου κινήματος, να φιμώσουν το πολιτικό του περιεχόμενο, τις επιλογές του αγώνα και την επαναστατική παράδοση δεκαετιών. Σύντροφοι και συντρόφισσες παντού (σε Χιλή, Ιταλία, Ελλάδα, Ισπανία κ.α.) έχουν αφιερώσει, σήμερα όπως και χθες, τη ζωή τους στον αγώνα ενάντια στην καταπίεση για την οικοδόμηση ενός κόσμου ισότητας και ελευθερίας, αναλαμβάνοντας την ευθύνη και

κάνοντας επιλογές που οδήγησαν στη φυλάκιση ή το θάνατο, δίνοντας την ψυχή, το σώμα και τη σκέψη τους στην επαναστατική υπόθεση. Τέτοιες επιλογές αποτελούν αναπόσπαστο μέρος μιας εξεγερτικής ιστορικής συνέχειας που κρατάει το όραμα της κοινωνικής επανάστασης ζωντανό στις καρδιές και στα μυαλά μας.

Εξάγοντας την απομόνωση

Ήδη από τα τέλη του 19ου αιώνα, οι ευρωπαϊκές αστυνομικές δυνάμεις αναζητούσαν τον συντονισμό για την καταστολή του αναρχικού κινήματος (οι αντι-αναρχικοί νόμοι που ψηφίστηκαν από το 1890 και μετά σε διάφορα ευρωπαϊκά κράτη και η συστηματοποίηση της πρακτικής του πολιτικού φακελώματος με πρότυπο την αστυνομία των Αμβούργου είναι παραδείγματα αυτού), σήμερα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια πραγματική παγκοσμιοποίηση της καταστολής και της αντεπανάστασης. Σε αυτό το πλαίσιο κατασταλτικού συντονισμού μεταξύ των κρατών, η Ιταλία αυτοσυστήνεται ως πρότυπο στη διαφοροποίηση των φυλακών και στην απομόνωση των κρατουμένων. Μόνο τον τελευταίο χρόνο, οι γαλλική και χιλιανή δημοκρατίες ξεκίνησαν συνομιλίες με Ιταλούς επαγγελματίες των υπηρεσιών για την αντι-μαφία και την αντι-τρομοκρατία, ώστε να εξάγουν το μοντέλο 41bis στις χώρες τους, οι οποίες βιώνουν και οι δύο ένα υψηλό επίπεδο κοινωνικών συγκρούσεων τα τελευταία χρόνια.

«Το πρωί, ο υπουργός Darmanin και η αντιπροσωπεία έγιναν δεκτοί στη φυλακή Rebibbia της Ρώμης από την αναπληρώτρια επικεφαλής του Τμήματος Σωφρονιστικής Διοίκησης, Lina Di Domenico, και με την καθοδήγηση του διευθυντή της GOM¹, επισκέφθηκαν το τμήμα που προορίζεται για τους κρατούμενους που υπόκεινται στο καθεστώς 41bis. [...] Στη συνέχεια, συναντήθηκαν με τον Εθνικό Εισαγγελέα κατά της Μαφίας, Giovanni Melillo, στο Palazzo Farnese, έδρα της Γαλλικής Πρεσβείας»².

Σύμφωνα με τις δηλώσεις του Darmanin, η πρώτη εγκατάσταση υψίστης ασφάλειας εμπνευσμένη από το ιταλικό μοντέλο θα πρέπει να ολοκληρωθεί στα τέλη Ιουλίου 2025, ενώ θα ακολουθήσουν τουλάχιστον δύο ακόμη τα επόμενα χρόνια. Κι αν στη Γαλλία το 41bis επέστρεψε μόλις σήμερα ως θέμα εθνικής πολιτικής συζήτησης, αιτιολογούμενο και σε αυτή την περίπτωση από την καταπολέμηση της μαφίας και του λαθρεμπορίου ναρκωτικών³, στη νέα δημοκρατική Χιλή του Μπόριτς διεξάγεται εδώ και πάνω από ένα χρόνο μια συζήτηση σχετικά με τη σκοπιμότητα εφαρμογής του καθεστώτος 41-bis, στο ευρύτερο πλαίσιο μιας μεταρρύθμισης της χωροφυλακής και του καθεστώτος των φυλακών. Για τον εθνικό εισαγγελέα της Χιλής Angél Valencia, «είναι σημαντικό να εξετάσουμε την ιταλική εμπειρία, οι Ιταλοί βελτιστοποίησαν τις προσπάθειές τους για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, δημιούργησαν νέες φυλακές σεβόμενοι τα

¹ Η GOM (Gruppo Operativo Mobile - Ομάδα Κινητών Επιχειρήσεων) είναι ένα τμήμα της σωφρονιστικής αστυνομίας που χρησιμοποιείται για τον έλεγχο των ταραχών και είναι υπεύθυνο για την καταστολή των κρατουμένων στο πλαίσιο του καθεστώτος 41bis.

² https://ambparigi.esteri.it/it/news/dall_ambasciata/2025/02/italia-francia-nordio-incontro-darmanin-3-febbraio/

³ <https://www.lefigaro.fr/actualite-france/gerald-darmanin-justifie-les-prisons-haute-securite-pour-les-narcotrafiquants-pour-affirmer-l-autorite-de-l-etat-20250203>

ευρωπαϊκά πρότυπα για τα ανθρώπινα δικαιώματα»⁴. Τον Σεπτέμβριο του 2024, η ιταλική πρεσβεία στο Σαντιάγο διοργάνωσε συνάντηση για την παρουσίαση του μοντέλου 41-bis και της ιστορίας του στο Συνταγματικό Δικαστήριο της Χιλής, με ομιλητή τον καθηγητή Antonello Canzano του Πανεπιστημίου Roma Tre⁵, ο οποίος τόνισε ότι η γέννησή του έγκειται στην τριακονταετή κατασταλτική ιστορία του ιταλικού κράτους.

«Το πλαίσιο αυτό δεν είναι αποτέλεσμα μιας και μόνο παρέμβασης, αλλά μιας σταδιακής εξέλιξης της νομοθεσίας επί 30 χρόνια, η οποία προσαρμόζεται συνεχώς ανάλογα με την αποτελεσματικότητά της», δήλωσε ο καθηγητής κατά τη διάλεξή του, στο τέλος της οποίας δημιουργήθηκε ένας ενδιαφέρων διάλογος υπό ένα συγκριτικό κλειδί, στον οποίο συμμετείχαν επίσης οι υπουργοί Miguel Ángel Fernández, Nancy Yáñez, Héctor Mery και Marcela Peredo. Αρκετή προσοχή αφιερώθηκε στο λεγόμενο «ιταλικό μοντέλο» καταπολέμησης του οργανωμένου εγκλήματος, αναπόσπαστο μέρος του οποίου αποτελεί το ειδικό καθεστώς κράτησης που προβλέπεται στο άρθρο 41bis της ιταλικής σωφρονιστικής τάξης, με στόχο την εξουδετέρωση της δυνατότητας οι δράστες των σοβαρότερων εγκλημάτων, ιδίως εκείνων που συνδέονται με το οργανωμένο έγκλημα, να ασκούν παράνομες δραστηριότητες από τη φυλακή»⁶.

Της επίσκεψης του Canzano στη Χιλή, η οποία κάθε άλλο παρά μεμονωμένο γεγονός είναι, είχε προηγηθεί λίγους μήνες νωρίτερα η επίσκεψη του δικαστή Giovanni Tartaglia Polcini, συμβούλου του Υπουργείου Εξωτερικών και αναπληρωτή διευθυντή του EL PACCTO 2.0⁷, του ευρωπαϊκού προγράμματος συνεργασίας με τη Νότια Αμερική για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, όχι τυχαία με την Ιταλία ως χώρα συντονισμού. Αξίζει επίσης να αναφερθεί ο νέος αντιτρομοκρατικός νόμος της Χιλής που εγκρίθηκε στις αρχές Φεβρουαρίου 2025, ο οποίος είναι πιο «σύγχρονος, αποτελεσματικός και δημοκρατικός» και θα διευρύνει το έγκλημα της τρομοκρατικής οργάνωσης, επιτρέποντας την κράτηση ακόμη και χωρίς την ύπαρξη συγκεκριμένων αδικημάτων για όσους θεωρούνται μέλη ή ακόμη και απλώς «χρηματοδότες» μιας τρομοκρατικής οργάνωσης, και θα χτυπήσει επίσης πιο αποτελεσματικά την αλληλεγγύη που προέρχεται από δράσεις για τους κρατούμενους.

Η όξυνση των διεθνών, κοινωνικών και πολιτικών εντάσεων λόγω της τάσης προς τον πόλεμο και οι αντιφάσεις που ενυπάρχουν στο καπιταλιστικό σύστημα απαιτούν τα κράτη να αναλαμβάνουν μια όλο και μεγαλύτερη προληπτική δράση, μια αντεπίθεση ελλείψει εξέγερσης, για να εξασφαλιστεί η ανθεκτικότητα του εσωτερικού μετώπου σε μια ιστορική περίοδο κατά την οποία η ανάκτηση των αγώνων που πραγματοποιούνται από το κράτος μέσω της πρόνοιας και των μικρών παραχωρήσεων δεν είναι πλέον βιώσιμη. Η φυλακή αποστάζει «την πεμπουσία των κατασταλτικών πρακτικών που σχετίζονται με την κοινωνική και πολιτική αναδιάρθρωση, σε πιο απροκάλυπτα αυταρχικές μορφές (οι πιο άσηπτες της Ε.Ε. και οι πιο αγενείς των εθνικών κυριαρχισμών είναι ισοδύναμες από αυτή

⁴ <https://www.emol.com/noticias/Nacional/2024/04/22/1128642/carcel-italianas-modelo-chile-crimen.html>

⁵ https://ansabrazil.com.br/english/news/news_from_embassies/2024/09/06/italy-and-chile-united-in-the-fight-against-organised-crime_3ef7f9a4-9206-42ac-9a7b-3d89dad8b577.html

⁶ https://amsantiago.esteri.it/it/news/dall_ambasciata/2024/09/lambasciatrice-valeria-biagiotti-e-il-professor-antonello-canzano-in-visita-protocollore-al-tribunale-costituzionale/

⁷ <https://iila.org/it/al-via-la-seconda-fase-del-programma-el-paccto-di-lotta-alla-criminalita-organizzata-transnazionale-panama-11-13-marzo-2024/>

την άποψη, βλ. τις αντι-μεταναστευτικές πολιτικές και τη συνεχιζόμενη πολεμική προπαγάνδα) σε μια Δύση που δεν μπορεί ακόμα να ξεπεράσει το γεγονός ότι βρίσκεται εν μέσω κρίσης και προσπαθεί με το ένα χέρι να μπαλώσει τις διαρροές ενός βυθιζόμενου πλοίου με μανία εξασφάλισης και με το άλλο να αρπάξει όσο το δυνατόν περισσότερα για να γεμίσει τις τσέπες της πριν το ναυάγιο»⁸. Σε αυτό το πλαίσιο, ο πόλεμος στο εσωτερικό μέτωπο διευρύνεται και επιταχύνει την εδραίωση ενός ποινικού δικαίου του εχθρού, με τις τελευταίες κατασταλτικές εξελίξεις, όπως το DDL 1660⁹ στην Ιταλία, το οποίο προβλέπει την εισαγωγή του εγκλήματος της "τρομοκρατίας του λόγου", το οποίο μέχρι σήμερα δεν είχε κωδικοποιηθεί, αλλά ωστόσο χρησιμοποιήθηκε στις διάφορες κατασταλτικές επιχειρήσεις κατά του αναρχικού τύπου, όπως η Sibilla και η Scripta Scelera. Το DDL 1660 δεν αποφεύγει τις αυστηρότερες ποινές ακόμη και στο μέτωπο των φυλακών, αυξάνοντας τις ποινές για τις ταραχές και προβλέποντας μια επιβαρυντική περίπτωση για το έγκλημα της «υποκίνησης σε ανυπακοή στους νόμους», εάν η πράξη διαπράττεται «εντός σωφρονιστικού ιδρύματος ή μέσω γραπτών ή ανακοινώσεων που απευθύνονται σε κρατούμενους».

Τα καθεστώτα υψηλής επιτήρησης και απομόνωσης σε όλο τον κόσμο, με αποκορύφωμα το 41bis, στοχεύουν στο να σπάσουν την αλληλεγγύη μεταξύ του εντός και εκτός της φυλακής και μεταξύ των ίδιων των κρατούμενων μέσω της διαφοροποίησης των φυλακών, και για το λόγο αυτό πιστεύουμε ότι είναι σημαντικό να επιστρέψουμε για να αναλογιστούμε τις εμπειρίες εκείνων που, όπως η κολεκτίβα Kamina Libre, τόσο κατά τη διάρκεια της δικτατορίας όσο και κατά την περίοδο της μετάβασης στη δημοκρατία συνέχισαν να αγωνίζονται τόσο έξω όσο και μέσα στη φυλακή ενάντια στην καταπίεση και για μια ριζικά διαφορετική κοινωνία, σπάζοντας το διαχωρισμό εντός/εκτός για να πετύχουν την επιστροφή των μελών τους στους δρόμους.

Ο Marcelo Villarreal στο δρόμο!

Ελευθερία για όλους τους φυλακισμένους!

⁸ <https://lanemesi.noblogs.org/post/2025/02/03/anna-beniamino-fisiopatologia-del-mostro-carcerario-veleni-e-antidoti-ottobre-2024/> Διακήρυξη της συντρόφισσας Άννας Μπενιαμίνο από τη φυλακή Ρεμπίμπια, Οκτώβριος 2024.

⁹ Το DDL 1660 είναι ένα νομοσχέδιο που παρουσιάστηκε από την ιταλική κυβέρνηση και εισάγει μια σειρά από ρυθμιστικές αλλαγές στην ιταλική νομοθεσία. Το DDL 1660, μεταξύ άλλων, αυξάνει την ποινή για κατάληψη, εισάγει το αδίκημα της εξέγερσης των φυλακών ή της υποκίνησης σε εξέγερση των φυλακών, αυξάνει τις ποινές για απειλές ή τραυματισμούς δημόσιων λειτουργών, εισάγει νέα αδικήματα που σχετίζονται με την κατοχή υλικού που περιέχει οδηγίες για την εκτέλεση τρομοκρατικών πράξεων και τη διάδοση οδηγιών για την παρασκευή και χρήση εκρηκτικών υλών. Το DDL αυξάνει τα κατασταλτικά εργαλεία στα χέρια του κράτους, όπως η εισαγωγή της υποχρέωσης των πανεπιστημίων να συνεργάζονται με τις μυστικές υπηρεσίες για την παρακολούθηση φοιτητών και καθηγητών.